Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-339
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 8 januari 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 16 april 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument ontvangt in verband met het aflopen van de rentevastperiode van zijn bankspaar-hypotheek een renteverlengingsvoorstel van de Bank. In het voorstel staat dat als de rente op de ingangsdatum van de nieuwe rentevastperiode lager is dan de in het voorstel genoemde rente, Consument de lagere rente krijgt. In geval van Consument is de rente na uitbrengen van het renteverlengingsvoorstel gedaald en heeft de Bank de lagere rente toegepast op de nieuwe rentevastperiode. Consument vordert dat de Bank de rente zoals genoemd in het voorstel aanhoudt. Naar het oordeel van de Commissie was het voor Consument voldoende duidelijk dat de lagere rente zou worden toegepast op de nieuwe rentevastperiode. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweerschrift.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daarom niet-bindend.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument en zijn echtgenote hebben in 2009 een hypothecaire geldlening (Rabo OpbouwHypotheek), zijnde een bankspaarhypotheek, afgesloten bij de Bank. Aan de geldlening is een spaarrekening (Rabo Opbouw Spaarrekening) gekoppeld waarmee Consument vermogen opbouwt om de geldlening aan het einde van de looptijd (gedeeltelijk) af te lossen. De rente van de spaarrekening en de geldlening zijn aan elkaar gekoppeld.

2.2 In verband met het aflopen van de rentevastperiode van de geldlening op 1 oktober 2019 heeft de Bank Consument bij brief van 22 juni 2019 een renteverlengingsvoorstel gedaan. Consument kon kiezen uit verschillende rentevastperiodes met daarbij behorende rentetarieven. In de brief staat – voor zover relevant – het volgende vermeld:

Wat als de rente lager of hoger is op 1 oktober 2019
De rente kan gestegen of gedaald zijn op 1 oktober 2019. Als de rente die we op 1 oktober 2019 aanbieden voor de door u gekozen rentevastperiode lager is dan de rente in de bijlage bij deze brief, dan geldt voor u die lagere rente. Ook wijzigen de genoemde bedragen. Als de rente op dat moment hoger is, geldt de rente uit de bijlage.

2.3 Op 5 juli 2019 is Consument bij de Bank geweest om het renteverlengingsvoorstel te bespreken. Naar aanleiding van dit gesprek heeft Consument gekozen voor een rentevast-periode van 7 jaar. Deze rentevastperiode staat gelijk aan de resterende looptijd van de spaarrekening. Bij brief van 5 juli 2019 heeft de Bank het volgende aan Consument bevestigd:

Uw nieuwe rente

Leningdeel:	Rabo OpbouwHypotheek
Leningdeelnummer:	[redacted]
Rentetype:	vaste rente
Rentevaste periode:	7 jaar
Einddatum rentevaste periode:	30 september 2026
Ingangsdatum:	1 oktober 2019
Rentepercentage:	2,100%

[…]

Als de rente lager of hoger is op ingangsdatum nieuwe rente
Is de actuele rente die geldt voor uw lening op de ingangsdatum van uw nieuwe rentevaste periode lager dan in ons aanbod? Dan krijgt u die lagere rente.
Is onze actuele rente op de ingangsdatum van het leningdeel hoger? Dan krijgt u de rente uit ons aanbod.
U kunt op het rekeningafschrift van uw leningdeel straks het nieuwe rentepercentage vinden.

2.4 Op de ingangsdatum van de nieuwe rentevastperiode (1 oktober 2019) bedroeg de rente 1,85%. De Bank heeft dit rentetarief gehanteerd voor de geldlening van Consument. In november 2019 heeft Consument de Bank verzocht een hypotheekrente van 2,1% (als genoemd in de brief van 5 jul 2019) te hanteren. De Bank heeft dit verzoek afgewezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert vergoeding van € 1.150,-

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag:

- Consument vordert toepassing van het rentepercentage zoals dat tijdens het gesprek op 5 juli 2019 is overeengekomen. De Bank heeft tijdens het gesprek niet gezegd dat Consument er rekening mee moest houden dat de rente van 2,1% nog zou kunnen dalen.
- Indien Consument op het allerlaatste moment (30 september 2019) een keuze had gemaakt, dan had hij wel de hogere rente gekregen.
- Het toepassen van de lagere hypotheekrente (1,85%) is in het nadeel van Consument, omdat hij een bankspaarhypotheek heeft.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt de vraag voor of de Bank een rente van 2,1% op de geldlening dient te hanteren. De Commissie oordeelt dat deze vraag ontkennend dient te worden beantwoord en overweegt hiertoe als volgt.

4.2 De Bank heeft Consument bij brief van 22 juni 2019 een aanbod gedaan voor een nieuwe rentevastperiode met bijbehorende rente voor de bankspaarhypotheek. In die brief staat vermeld dat als de (actuele) rente op 1 oktober 2019 lager is dan de in de brief vermelde rente, de lagere rente van toepassing is. Voorts staat vast dat er tussen Consument en de Bank naar aanleiding van de brief van 22 juni 2019 een gesprek heeft plaatsgevonden, waarin Consument een keuze heeft gemaakt voor een nieuwe rentevastperiode van zeven jaar. Deze keuze is door de Bank bevestigd in de brief van 5 juli 2019.

4.3 Naar het oordeel van de Commissie is tussen partijen een overeenkomst tot stand gekomen voor een rentevastperiode van zeven jaar. Er is immers sprake van een aanbod en de aanvaarding daarvan (artikel 6:217 lid 1 Burgerlijk Wetboek). Naar het oordeel van de Commissie mocht Consument er echter niet gerechtvaardigd op vertrouwen dat het overeengekomen rentetarief op de ingangsdatum van de rentevastperiode 2,1% zou bedragen. In de brief van 22 juni 2019 staat immers uitdrukkelijk vermeld dat, indien de rente op 1 oktober 2019 lager is, de lagere rente wordt toegepast.

Van Consument had mogen worden verwacht dat hij daarvan op de hoogte was. Dat daar tijdens het gesprek niets over gezegd is, zo dat al juist is, doet daar niets aan af. De Commissie oordeelt dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

4.4 De Commissie volgt Consument ook niet in zijn standpunt dat indien hij op het laatste moment een keuze gemaakt had voor een nieuwe rente, het hogere tarief van toepassing was geweest. In die brief staat vermeld dat als de rente op 1 oktober 2019 lager is dan de in de brief vermelde rente, de lagere rente van toepassing is. De Commissie ziet dan ook niet in hoe het later kiezen van een nieuwe rentevastperiode tot een hogere rente had geleid.

4.5 Voor wat betreft de stelling van Consument dat de lagere hypotheekrente in zijn nadeel is, oordeelt de Commissie dat het in beginsel tot de beleidsvrijheid van de Bank behoort om te bepalen of zij eenmalig een rentevoorstel uitbrengt of dat hier wijzigingen in aangebracht kunnen worden als de rente voor het aflopen van de rentevastperiode stijgt of daalt. Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2019-532 en nr. 2019-879. Van enig misbruik van haar beleidsvrijheid door de Bank is niet gebleken. Daarbij komt dat de Bank gehouden is op grond van artikel 81a Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen aan iedere klant met het hetzelfde risicoprofiel, op hetzelfde moment dezelfde hypotheekrente aan te bieden. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

4.6 Het voorgaande leidt ertoe dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.